

(यथा महाभारते । १३ । १४६ । १४ ।
 “भूतशुभ्रतश्चक्रावो भूतात्मा भूतभावनः ॥”
 महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ३३ ।
 “अभिवाद्यो महाकर्मात्तपस्वी भूतभावनः ॥”
 वटुकभैरवः । इति विश्वसारतन्त्रोक्तं तस्याष्टो-
 चरप्रतनामान्तर्गतनाम ॥ (भूतानि भावयति
 पालयतीति । भूतपालके, जि । इति श्रीधर-
 श्वाजी ॥ यथा गीतायाम् । ६ । ५ ।
 “भूतभद्रं च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥”
 भूतशुभ्रः, पुं, (भूतानि विभर्त्सति । भू + क्तिप् । तुगा-
 गमञ्च) विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । १४ ।
 भूतशुभ्रः भूतशुभ्रः भूतात्मा भूतभावनः । इति
 तस्य सङ्ख्यनामस्तोत्रम् ॥ (भूतधारके, जि ।
 यथा, गीतायाम् । ६ । ५ ।
 “भूतभद्रं च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥”
 भूतमारो, स्त्री, (भूतानि मारयतीति । भूत +
 ऋ + णिच् + णिनिः ।) चौडानामगन्धर्वम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 भूतयज्ञः, पुं, (भूतार्थो यज्ञः । भूतानि काकादि-
 प्राणिजातानि तान्युद्दिश्य यो यज्ञ इति वा
 निबन्धं गार्हस्थ्यकारणोय पञ्चयज्ञेषु यज्ञभेदः ।)
 भूतवलिः । ते तु पञ्चमहायज्ञान्तर्गतवलिष्व-
 देवकर्माङ्गी । यथा, भूतेश्वो बलिहरणं भूत-
 यज्ञः । इति हारीतस्मृतम् ॥ अस्यानुष्ठानं
 बलिशब्दे द्रष्टव्यम् । (यथा, मनुः । ४ । २१ ।
 “ऋषियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञञ्च सर्वदा ।
 श्रयज्ञं पित्रयज्ञञ्च यथाशक्ति न ह्यपयेत् ॥”)
 भूतलिका, स्त्री, (भूतलं पृथ्वीतलं आधारत्वेन
 प्रत्यस्या इति । भूतल + ठन् टाप् ।) एका ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 भूतवासः, पुं, (भूतानां वासो यज्ञः ।) कलिद्रुमः ।
 इत्यमरः । २ । ४ । ५८ । (तथा च पर्यायः ।
 “विभीतकालिङ्गः स्थानास्त्रः कर्मफलस्तु सः ।
 कलिद्रुमो भूतवासस्तथा कलिद्रुमालयः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमेभागे ॥
 महादेवः । यथा, हरिवंशे उत्तरभविष्ये ।
 १५ । ३३ ।
 “भूतवासः नमस्तुभ्यं सर्ववासः नमोऽस्तुते ॥”
 भूतविक्रिया, स्त्री, (भूतानामिव विक्रियास्याम् ।)
 अपस्माररोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 भूतवृक्षः, पुं, (भूतप्रियो वृक्षः ।) शाखोटवृक्षः ।
 श्योनाकवृक्षः । इति मेदिनी । पे, ५६ ॥
 भूतवैश्री, स्त्री, (भूतानामिव वैश्रीः ।) गौरादित्वात् डीष् ।) श्वेतशैफालिका । इत्य-
 मरः । २ । ४ । ७१ । (विशेषोऽस्याः श्वेत-
 शैफालिकाशब्दे द्रष्टव्यः ॥)
 भूतशुद्धिः, स्त्री, (भूतानां देहारम्भकप्रथिष्यादि
 पञ्चभूतानां शुद्धिः शोधनम् ।) पूजादौ बीज-
 विशेषद्वारां वामकुचस्थितपापपुरुषदहनपूर्वक-
 शरीरशोधनम् । तत्प्रयोगो यथा । रमिति
 जलधारया वङ्गिप्राकारं विचिन्त्य खाड्डे उत्तानौ
 करौ कृत्वा षोडशमिति जीवात्मानं ज्वदयस्यं

दीपकलिकाकारं मूलाधारस्थकुलकुण्डलिन्या
 सह सुषुम्नावर्त्मना मूलाधारस्वाधिष्ठानमणिपुर-
 कानाहृतविशुद्धाज्ञाखण्डचक्राणि भित्वा शिरो
 ७वस्थिताधोमुखसहस्रदलकमलकणिकान्तर्गत-
 परमात्मनि संयोज्य तत्रैव पृथियपतेजोवायु-
 काशगन्धरूपसंश्लेषान्दनासिकाणिज्ञाचक्षु-
 श्चक्षुश्चोच वाक्पाणिपादापायूपस्थप्रकृतिमनो-
 बुद्धाहङ्काररूपचतुर्विधप्रतिवृत्तानि लीनानि
 विभाय यमिति वायुबीजं धूम्रवर्णं वामनासा-
 पुटे विचिन्त्य तस्य षोडशवारजपेन वायुना
 देहमापूर्य नासापुटौ धृत्वा तस्य चतुःषष्टि-
 वारजपेन कुम्भकं कृत्वा वामकुचिस्थकण्ठवर्ण-
 पापपुरुषेण सह देहं संश्लेष्य तस्य द्वात्रिंशद्-
 वारजपेन दक्षिणनासया वायुं रेचयेत् ।
 दक्षिणनासापुटे रमिति वह्निबीजं रक्तवर्णं
 ध्यात्वा तस्य षोडशवारजपेन वायुना देहमा-
 पूर्य नासापुटौ धृत्वा तस्य चतुःषष्टिवारजपेन
 कुम्भकं कृत्वा पापपुरुषेण सह देहं मूलाधारो-
 स्थितवह्निना दग्ध्वा तस्य द्वात्रिंशद्द्वारजपेन
 वामनासया भस्मना सह वायुं रेचयेत् । तमिति
 चन्द्रबीजं शुक्लवर्णं वामनासायां ध्यात्वा तस्य
 षोडशवारजपेन ललाटे चन्द्रं नीत्वा नासापुटौ
 धृत्वा वमिति वरुणबीजस्य चतुःषष्टिवारजपेन
 तस्मान्मलाटस्थचन्द्राद्गलितसुषुम्ना मातृका-
 वर्णात्मिकया समस्तदेहं विरचय्य लमिति पृथ्वी-
 बीजस्य द्वात्रिंशद्द्वारजपेन देहं सुदृढं विचिन्त्य
 दक्षिणेन वायुं रेचयेत् । मात्रासंख्या वा ॥*॥
 तदुक्तं गौतमीये ।
 “सुषुम्नावर्त्मना षोडशमिति मन्त्रेण योजयेत् ।
 सहस्रारे शिवस्थाने परमात्मनि देशिकः ॥
 धूम्रवर्णं ततो वायुबीजं षड्विन्दुलाञ्छितम् ।
 पूरयेद्विड्यां वायुं सुधीः षोडशमात्रया ॥
 मात्रया तु चतुःषष्ट्या कुम्भयेच्च सुषुम्नया ।
 द्वात्रिंशन्मात्रया मन्त्रो रेचयेत् पिङ्गलाख्यया ॥
 पूरयेदनया चैव सचिन्त्य नीलमात्रतम् ।
 रक्तवर्णं वह्निबीजं त्रिकोणं स्वस्तिकान्तितम् ॥
 तेन पूरकयोगेन मात्रया षोडशाख्यया ।
 चतुःषष्ट्या मात्रया च निर्दहेत् कुम्भकेन च ।
 वामपार्श्वस्थितं पापपुरुषं कञ्जलप्रभम् ।
 ब्रह्महत्याशिरस्त्रञ्च खर्गस्तेयभुजदयम् ॥
 सुरापानहृदा श्लक्तं गुरुतल्पकटिदयम् ।
 तत्सर्वसर्गं पदद्वन्द्वमङ्गप्रत्यङ्गपातकम् ॥
 उपपातकरोमाशं रक्तप्रभम् विलोचनम् ।
 खड्गचर्मधरं क्रुद्धमेवं कुचौ विचिन्तयेत् ॥
 मूलाधारोत्थितेनेव वह्निना निर्दहेच्च तम् ।
 एवं संदह्य परितो द्वात्रिंशन्मात्रया ततः ॥
 भस्मना सहितं मन्त्रो रेचयेद्विड्या पुनः ।
 वामनासायां चन्द्रबीजं कुन्देन्द्रयुतसप्रभम् ॥
 आलेन्द्रराजे संयोज्य ततः षोडशमात्रया ।
 सुषुम्नया चतुःषष्टिमात्रया तोयबीजकम् ॥
 ध्यात्वाऽन्तमर्धेऽष्टिं पञ्चाशद्गङ्गारूपिणीम् ।
 तथा देहं विचिन्त्यैव मनसा पिङ्गलाध्वना ॥

द्वात्रिंशन्मात्रया मन्त्रो लं बीजेन दृढं नयेत् ।
 स्वस्थाने हंसमन्त्रेण पुनस्तेनेव वर्त्मना ॥
 जीवं तत्त्वानि चानौय स्वस्थाने स्थापयेत्ततः ।
 इति कृत्वा भूतशुद्धिं मातृकान्यासमाचरेत् ॥*
 संक्षेपभूतशुद्धिर्यथा । पुरश्चरगचन्द्रिकायाम् ।
 “अथवाच्यप्रकारेण भूतशुद्धिविधीयते ।
 धर्मकन्दससङ्गतं ज्ञाननालसुशोभनम् ॥
 ऐश्वर्यादृदलोपेतं परं वैराग्यकार्यिकम् ।
 स्वीयहृत्कमले ध्यायेत् प्रगवेन विकसितम् ॥
 कृत्वा तत्कर्त्तव्यसंश्लेषं प्रदीपकलिकानिभम् ।
 जीवात्मानं हृदि ध्यात्वा मन्त्रे सचिन्त्य कुण्डलीम् ।
 सुषुम्नावर्त्मनात्मानं परमात्मनि योजयेत् ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥
 भूतसञ्चारः, पुं, (भूतस्य सञ्चारः ।) भूतोन्माद-
 रोगः । तत्पर्यायः । आवेशः २ भूतक्रान्तिः
 ३ अहागमः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 भूतसञ्चारो, [न] पुं, (भूतेशु सञ्चरति इति
 भूत + सम् + चर णिनिः ।) दावानलः । इति
 शब्दमाला ॥
 भूतसर्गः, पुं, (ऋच्यते इति । ऋज + भावे षच् ।
 भूतानां सर्गः ।) भूतदृष्टिः । (यथा, मार्कण्डेय-
 पुराणे । ४७ । ३१ ।
 “प्रथमो महतः सर्गो विश्वेयो ब्रह्मणस्तु सः ।
 तन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गः स उच्यते ॥”
 “ब्राह्मं प्रजापतीयञ्च सौम्यमैन्द्रन्तथैव च ।
 गान्धर्वमथ कौबेरं रचः प्रैशाचमातुशुम् ॥
 स्यावरं पाशवं मार्गं सार्पं प्राक्कुनिकन्तथा ।
 चतुर्दशविधं ह्येतद्भूतसर्गं प्रकीर्तितम् ॥”
 इति वह्निपुराणोक्तं कौबलमाधवेम् ॥
 भूतसारः, पुं, (भूतः शतः सारो यस्य ।) श्योनाक-
 प्रभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 भूतहन्त्री, स्त्री, (भूतानि हन्तीति हन + ङच् +
 डीप् ।) बन्ध्याकर्कोटकी । नीलदूर्वा । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 भूतहरः, पुं, (भूतानि हरतीति ह + ञच् ।)
 गुग्गुलुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 भूतहारिः, [न] स्त्री, (भूतानि हरतीति ह +
 णिनिः ।) देवदारुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 भूता, स्त्री, (भूत + टाप् ।) कण्यचतुर्दशी । यथा,
 स्कान्दं ।
 “ब्रह्माखोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि सन्ति वै ।
 पूजितानि भवन्तीह भूतायां पारथे कृते ॥”
 अथि च ।
 “शिवरात्रिर्नते भूतां कामविदां विवर्जयेत् ॥”
 इति तिथ्यादितन्त्रम् ॥
 भूताङ्गः, पुं, (भूतानामङ्गः इव शिवारकलात् ।)
 खनामख्यातवृक्षः । तत्पर्यायः । श्वकः २
 चुरकः ३ तीक्ष्णः ४ क्रूरः ५ श्ववः ६ राजी-
 ह्नेदनसंज्ञः ७ भूतद्रावी ८ महाङ्गः ९ । वस्य
 गुणाः । तीव्रगन्धत्वम् । उत्कटत्वम् । उष्णत्वम्
 कटुत्वम् । भूतग्रहादिदोषघ्नत्वम् । कफवात-
 निघ्नन्तनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥